

Szenvedett

Alapige: Ti azonban választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet, tulajdonul kiválasztott nép vagytok, hogy annak dicsőségét hirdessétek, aki a sötétségből meghívott benneteket csodálatos világosságára. Ti valamikor nem voltatok nép, most pedig Isten népe vagytok; régen nem nyertetek kegyelmet, most pedig irgalomra találtatok. Kérlek benneteket, hogy mint idegenek és zarándokok, tartózkodjatok a testi kívánságoktól, mert ezek a lélek ellen törnek. Éljetek szép életet a pogányok között, hogy lássák jótetteiteket, és látogatása napján majd magasztalják az Istent, épp amiért most gonosztevőnek rágalmaznak benneteket. Engedelmeskedjétek az Úrért minden emberi hatalomnak, mind a királynak, a legfőbbnek, mind a helytartóknak, akiket ő küldött, hogy a gonoszokat megbüntessék, a jókat pedig kitüntessék. Mert az az Isten akarata, hogy tetteitekkel némítsátok el az ostoba emberek tudatlanságát. Szabad emberek vagytok, de nem arra való a szabadságotok, hogy a gonoszság takarójának használjátok, hanem mint Isten szolgái (úgy éljétek vele). Mindenkit tiszteljétek, szeressétek a testvéri közösséget, féljétek az Istent, s tiszteljétek a királyt.

Szolgák, köteles tisztelettel vessétek alá magatokat uratoknak, nemcsak a jóknak és a szelídeknek, hanem a durváknak is. Mert érdemet szerez, aki Istenre való tekintettel türelmesen elviseli a fájdalmat, még ha igazságtalanul szenved is el. Mert milyen dicsőség az, ha mint bűnösök, eltűritek az arculütést? Ha ellenben jól tesztek, és mégis türelmesen szenvedtek, az kedves az Isten előtt. Mert erre vagytok hivatva, hiszen Krisztus is értünk szenvedett, példát adva nektek, hogy kövessétek nyomdokait. „Bűnt nem követett el, hamisság nem volt ajkán.” Amikor szidalmazták, nem viszonozta a szidalmat; amikor szenvedett, nem fenyegetőzött, hanem rábízta magát az igazságos bíróra. Vétkeinket a saját testében fölvitte a (kereszt)fára, hogy meghaljunk a bűnöknek, s az igazságnak éljünk. Sebei szereztek számotokra gyógyulást. Olyanok voltatok, mint a tévelygő juhok, de most megtértetek lelketek pásztorához és oltalmazójához. 1Péter 2: 9-25.

Apostoli Hitvallásunk megértésében eljutottunk Krisztus Urunk szenvedése megvallásának tételéig, ami így szól:

- „Szenvedett, Poncius Pilátus alatt megfeszítették, meghalt és eltemették.”

Az elmúlt alkalommal azt hallottuk, hogy Megváltónk szenvedésével kapcsolatosan Isten Igéje és Szentlelke öt életbevágóan fontos tanítással ajándékoz meg bennünket. Azt akarja, hogy ez az öt lényegi és szükségszerű tanítás a mindennapi életünk szerves részét alkossa, hogy életünk erejévé váljon örökre. Ez az öt tanítás a következő:

1. Isten, az ő szent Fia odaadásában és az ő szenvedéseiben mutatta meg nekünk az ő irántunk való szeretetét, kegyelmét, hosszútűrését és üdvözítő irgalmát.
2. Krisztus szenvedésében Isten kinyilvánítja és mindenkinek megmutatja a bűn ellen való haragját, az Ő igazságos ítéletét és a bűn felett aratott diadalát
3. Krisztus szenvedése a mi üdvözítésünk megcáfolhatatlan, megmásíthatatlan és örökre eltörölhetetlen, mennyben és földön egyaránt ellenjegyzett hivatalos és érvényes dokumentuma.
4. Isten Krisztus Urunk szenvedéseiben derít fényt a mi testi lelki szenvedéseink nagy talányára is. Mit kezdjünk a saját és szeretteink szenvedésével?
5. Egyedül a Krisztus szenvedése leplezi le a bűnt!

Most az öt felsorolt tanítás közül arról lesz szó, hogy Isten Krisztus Urunk szenvedéseiben derít fényt a mi testi lelki szenvedéseink nagy talányára, és végül arról, hogy egyedül a Krisztus szenvedése leplezi le a bűnt!

Az apostoli tanítás különös összefüggésbe helyezi a Krisztusétól immár elválaszthatatlan szenvedés kérdését. Az alaphelyzet a következő:

- „Ti azonban választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet, tulajdonul kiválasztott nép vagytok, hogy annak dicsőségét hirdessétek, aki a sötétségből meghívott benneteket csodálatos világosságára. Ti valamikor nem voltatok nép, most pedig Isten népe vagytok; régen nem nyertetek kegyelmet, most pedig irgalomra találtatok (1Péter 2: 9-10). (...) Olyanok voltatok, mint a tévelygő juhok, de most megtértetek lelketek pásztorához és oltalmazójához (1Péter 2: 25). (...) Mert milyen dicsőség az, ha mint bűnösök, eltűritek az arcülést? Ha ellenben jót tesztek, és mégis türelmesen szenvedtek, az kedves az Isten előtt. Mert erre vagytok hivatva, hiszen Krisztus is értünk szenvedett, példát adva nektek, hogy kövessétek nyomdokait. „Bűnt nem követett el, hamisság nem volt ajkán.” Amikor szidalmazták, nem viszonozta a szidalmat; amikor szenvedett, nem fenyegetőzött, hanem rábízta magát az igazságos bíróra. Vétkeinket a saját testében fölvitte a (kereszt)fára, hogy meghaljunk a bűnöknek, s az igazságnak éljünk. Sebei szereztek számotokra gyógyulást (1Péter 2: 20-24).”

Krisztus Urunk szenvedésének nyilvános vállalása és megvallása, közintézményekben és köztereken történő kiabrázolása ma az Európai Unió egyes országaiban majdhogynem harcra hívó lobogóként és jelszóként borzolja fel a meistrime ideológia propagandistáinak kedélyeit. Ők azok, akik tüzzel-vassal el akarják feledtetni velünk, hogy Jézus Krisztus a keresztfán értünk kínhalált szenvedett és ezzel az életünket örökre önmagához kapcsolta, vagy ahogyan ezt Ő maga fogalmazta meg:

- „Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön!” Mt 28: 18.

A Krisztus, - és keresztyénellenes társadalmi berendezkedés úgy fél az elkötelezett keresztyénektől, a Jézus Krisztus szenvedésének és egyben az Ő teljhatalmának megvallásától és vállalásától, mint a mondás szerint az ördög a szentelt víztől. Ezt a Krisztus-undorukat, keresztyéngyűlöletüket és viszolygó rettegésként megélt frusztrációjukat azzal takargatják, hogy a Krisztus szenvedéseinek kiabrázolása sérti az ő általuk reánk telepített muszlinok hitét és az elkötelezetten istentagadók szuperérzékenységet, mert félelmet kelt bennünk.

Hát eljutottunk a lényeghez, hogy a Krisztus szenvedéseivel való szembesülésünk fölkelt bennünk egy egészséges rettegést. Milyen nagy igazság ez, pünkösöd napján, Szentlélek eljövetelekor, az Ő személyes munkája által pontosan ez történt, minden lélekben félelem gerjedt.¹

A Krisztus lelke azonban még ennél is tovább megy, mert arra buzdít és bátorít fel, hogy a Messiás Jézus tanújaként ne féljünk a szenvedéstől, hanem példamutató módon, Krisztus tanítványaként jót cselekedve a hazugság és hamisság okozta szenvedéseket az Úrral együtt hordozzuk el. Az egyetlen érv ehhez, maga Jézus Krisztus, hiszen Ő is pontosan így cselekedett. Meg is kérdezte:

- „Sok jó dolgot mutattam nektek az én Atyámtól; azok közül melyik dologért köveztek meg engem (Ján 10:32)?”

Két lehetőségünk van. Krisztus Jézus példáját követve a jót cselekedjük de a jutalom és a dicséret helyet a bemocskolást, a rágalmat, vagy igazságtalan ítéletet szenvedjük el együtt az

¹ Apcs 2:43.

Úrral, vagy beállunk mi is a szenvedést megtagadók elkárhozottak tömegébe és megszűnünk Krisztussal együtt szenvedni, de akkor ugyanabban a pillanatban annál jobban elkezdünk Istentelenül és kárhozottan szenvedni. Miért? Azért mert Krisztus Urunk keresztre feszítése óta nincs, nem létezik olyan választási opció, hogy szenvedésmentes vagy szenvedésekkel teli élet, csak az a választási lehetőség létezik, hogy el - és ki vesszük a részünket a Krisztus szenvedéseiből², vagy az istentelenek soha véget nem érő kríziseit és szenvedéseit³ választjuk. Péter apostol, és rajta keresztül Szentlélekisten viszont arra buzdít, hogy ne féljünk Krisztusért szenvedni, vagy akár vértanúhalált vállalni, mert megnyugszik rajtunk a dicsőségnek és az Istennek Lelke (Cseri Kálmán 2016, 75-76).

Mit vallunk tehát meg hitvallásunkban Krisztus Urunk szenvedésében?

1. Isten Krisztus Urunk szenvedéseiben derít fényt a mi testi lelki szenvedéseink nagy talányára is. Mit kezdjünk a saját és szeretteink szenvedésével?

A talány egyszerűen az, hogy a Krisztus Urunk szenvedése és a mi Ő vele együtt való szenvedésünk egymástól elválaszthatatlanok.

Éppen ezért szenvedésének a tagadása, valójában a keresztség megtagadását jelenti mert ez a kettő is elválaszthatatlan egymástól. Ez a magyarázata annak, hogy a Sátán mindent elkövet annak érdekében, hogy valamiképpen a szenvedés megtagadóivá váljunk.

A szenvedő Messiás megtagadása az ősbűnig vezethető vissza, mi azonban ezt a prófétákkal és az Úr Ó, - és Új Szövetségi tanúival együtt csak Krisztusban ismerjük fel! Krisztus Jézus megtagadása tehát egyidős az újszövetségi Szentírás születésével, sőt maguk a zsidó hagyomány művelői is ellene álltak a saját hagyományuknak, a saját Szentlélektől ihletett prófétáiknak, amikor nem akarták elfogadni és tudomásul venni, hogy eljön ugyan a Messiás, de kínokat fog szenvedni és kiirtatik. Simon Jóna fia, amikor magához ragadta Jesuah rabbit ott a Cezáre-Filippi úton és azt mondta neki, hogy „mentsen Isten, ez (a szenvedés) nem történhet meg veled”,⁴ akkor valójában már a próféták által is kimondott ellenállást valósította meg, töltötte be. Így lett tökéletesen igaz, hogy „nincsen csak egy igaz is; nincs, aki megértse,

² Mert amint bőséggel kijutott nekünk a Krisztus szenvedéseiből, úgy bőséges a mi vigasztalásunk is Krisztus által. 2Kor 1:5

³ Meg tudja szabadítani az Úr a kegyeseket a kísértésekből, a gonoszokat pedig az ítélet napjára büntetésre fenntartani. Főképpen pedig azokat, akik a testet követvén, tisztátalan kívánságban járnak, és a hatalmasságot megvetik. Vakmerők, maguknak kedveskedők, akik a méltóságokat káromolni nem rettegnek: Holott az angyalok, akik erőre és hatalomra nézve nagyobbak, nem szólnak azok ellen az Úr előtt káromló ítéletet. De ezek, mint okatlan természeti állatok, amelyek megfogásra és elpusztításra valók, azokat, amiket nem ismernek, káromolván, azoknak pusztulásával fognak el is pusztulni, Megkapván gonoszságuk díját, mint akik gyönyörűségnek tartják a naponkénti dobzódást; undokságok és fertelmek, akik kéjelegnek az ő családságukban, mikor együtt lakmároznak veletek; Akiknek szemei paráznsággal telvék, bűnnel telhetetlenek; elhitetik az állhatatlan lelkeket, szívük gyakorlott a telhetetlenségben, átok gyermekei; Akik elhagyván az egyenes utat, eltévelyedtek, követvén Bálámnak, Bosor fiának útját, aki a gonoszság díját kedvelte. De megfeddetett az ő törvénytelenységéért: egy igavonó néma állat emberi szóval szólván, megakadályozta a próféta esztelenségét. Ezek víztelen kútfők, szélből hányatott fellegek, akiknek a sötétség homálya van fenntartva örökre. Mert hiábavalóság kevély [szavait] szólván, testi kívánsággal, bujálkodással elhitetik azokat, akik valóban elszakadtak a tévelygésben élőkől, Szabadságot ígervén azoknak, holott ők maguk a romlottság szolgái; mert akit valaki legyőzött, az annak szolgájává lett. Mert ha az Úrnak, a megtartó Jézus Krisztusnak megismerése által a világ fertelmeit elkerülték, de ezekbe ismét belekeveredve legyőzetnek, az ő utolsó állapotuk gonoszbább lett az elsőnél. Mert jobb volna rájuk nézve, ha meg sem ismerték volna az igazság útját, mint hogy megismervén, elpártoljanak a nekik adott szent parancsolattól. De betelt rajtuk az igaz példabeszéd [szava]: Az eb visszatért a saját okádására, és a megmosódott disznó a sárnak fertőjébe. 2Pét 2:9-22

⁴ Máté 16:22

nincs, aki keresse az Istent. Mindnyájan elhajlottak, egyetemben haszontalanokká lettek; nincs, aki jót cselekedjék, nincsen csak egy is.”⁵

Az igaz Messiást várók tehát nem egy világuralomra törő diktátorhoz csatlakoztak, hanem az ellenségei által csalónak feltüntetett egyetlen igazhoz, aki a keresztfán kínhalált halt és noha ez a Krisztushoz való ragaszkodás maga a tökéletes lehetetlenség, azóta is így történik! Hiszen nincs tehát senki, nincs csak egyetlenegy emberi is, aki önként annak a csalónak a sorsában osztozna, aki annyira visszataszító, hogy reá nézni is kibírhatatlan. Nincs senki, aki önmaga elhatározásából és erejéből a gyalázat eme keresztre feszített emberét szívesen követné, vagy örömmel azonosulna vele, sőt inkább emberileg csak olyan van, hogy mindenki tőle tehetően ízig-vérig ellene áll és elfordul tőle.

Hogy lehetséges akkor, hogy mi mégis a megfeszített Krisztust követjük? Úgy, hogy bennünk az Ő Lelke vett lakozást! Úgy, hogy a Krisztushoz való tartozásunkat nem mi kezdeményeztük, nem mi munkáljuk ki, és nem mi fejezzük be.

Mi Szentlélekisten csodálatos munkája által a Messiás Jézust vállaljuk, valljuk meg és követjük, a csúfolódó gyalázó pedig a világkormány élére törő diktátorok diktátorát, az Antikrisztust!

Az Antikrisztus az, aki a kezdetektől fogva azzal kampányol, hogy **ő majd megtanítja az Úr papjainak és az Isten népének, hogy miként kell a Bibliát értelmezni.**⁶ Ezzel nem mondott semmi újat, mert már az Éden kertjében elkezdte értelmezni az Isten ígését.⁷ Az ember az asszonyán keresztül hallgatott rá és a bűn zsoldja okozta halálba jutott, úgy ő, amiképpen minden utóda is. Ugyancsak ő, Jézusnak is értelmezte a Bibliát ott a pusztában, amikor arra akarta rávenni őt, hogy Isten Fiaként ne legyen az Isten Báránya is, aki elveszi a világ bűnét.⁸ Végül ugyancsak ő kísértette a már megfeszített Jézust, hogy szálljon le a keresztről⁹, mert akkor a világ hinni fog¹⁰ ennek a bűvészmutatványnak és követni fogja őt.

Jézus nem szállt le a keresztről és ezzel egyfelől üdvözítette az Isten gyermekeit, másfelől pedig leleplezte az ördögöt, a munkáját és a fiait, akik diadalittasan, orgiába kitorve táncolták körül az átok fáját; örült kéjteljesen röhögtek a Jézus rettegve szenvedő tanítványain. Korai öröm volt, harmadnap Krisztus feltámadt a halottak közül, az Antikrisztusnak pedig stratégiát kellett váltania, ez pedig nem egyéb, mint a szenvedés tagadása, meg nem történtté tétele, amit azóta is a mammon¹¹ és a pokol teljes hazugságarzenálja¹² bevetésével akar elérni.

⁵ Róm 3:10-12

⁶ <http://www.origo.hu/itthon/20180212-gyurcsany-ferenc-papok-tanitas-szolasszabadsag-tiltas.html>

⁷ Csakugyan azt mondta az Isten, hogy a kertnek egy fájáról se egyetek? 1Mózes 3: 1; Bizony nem haltok meg; hanem tudja az Isten, hogy amely napon esztek abból, megnyilatkoznak a ti szemeitek, és olyanok lesztek mint az Isten: jónak és gonosznak tudói. 1Mózes 3: 4-5.

⁸ Mt 4: 1-11; Lk 4: 1-13

⁹ Máté 27:40

¹⁰ Másokat megtartott, magát nem tudja megtartani. Ha Izrael királya, szálljon le most a keresztről, és majd hisziünk neki. Máté 27:42

¹¹ És egybegyülekezvén a vénekkel együtt, és tanácsot tartván, sok pénzt adtak a vitézeknek, Ezt mondván: Mondjátok, hogy: Az ő tanítványai odajöven éjjel, ellopák őt, mikor mi aluvánk. És ha ez a helytartó fülébe jut, mi elhitejük őt, és kimentünk titeket a bajból. Azok pedig fölvevén a pénzt, úgy cselekedének, amint megtanították őket. És elterjedt ez a hír a zsidók között mind e mai napig. Máté 28:12-15

¹² És akkor fog megjelenni a törvénytaposó, akit megemészt az Úr az ő szájának leheletével, és megsemmisít az ő megjelenésének feltűnésével; Akinek eljövetele a Sátán ereje által van, a hazugságnak minden hatalmával, jeleivel és csodáival, és a gonoszságnak minden csalárdságával azok között, akik elvesznek; mivelhogy nem fogadták be az igazságnak szeretetét az ő üdvösségükre. És azért bocsátja rájuk Isten a tévelygés erejét, hogy higgyenek a hazugságnak; Hogy kárhoztattassanak mindazok, akik nem hittek az igazságnak, hanem gyönyörködtek az igazságtalanságban. 2Thess 2:8-12

Ezt a most is aktívan működő konok ellenállást leplezi le a pünkösdi Lélekkel betelt Péter, amikor szembesíti a hallgatóit, hogy a Názáreti Jézusban a Messiás eljött, de ti a saját kezetekkel ölettétek meg őt.¹³ Akik ott Jeruzsálemben az üdvösség szent rettenetével¹⁴ a csoda folytán mégis megrettentek, megtértek és bűneiket megvallva, kegyelmet vettek és Istennek Szentlelkét az üdvösségre (Apcs 2:38-41).

Voltak azonban olyanok is akik dacból, vagy gyáva félelemből megkeményedtek és beállva a hazugság nagy kórusába minden Istentől leleplezett szent igazság ádáz tagadóivá lettek. Tagadni kezdték, hogy Jézus a testben megjelent Messiás, azaz Krisztus. Erre a tagadásra kérdezett vissza János, amikor így szólt:

- Ki a hazug, ha nem az, aki tagadja, hogy a Jézus a Krisztus? Ez az Antikrisztus, aki tagadja az Atyát és a Fiút. 1Ján 2:22

Szeretteim, ne higgyetek minden léleknek, hanem próbáljátok meg a lelkeket, ha Istentől vannak-e; mert sok hamis próféta jött ki a világba. Erről ismerjétek meg az Isten Lelkét: valamely lélek Jézust testben megjelent Krisztusnak vallja, az Istentől van; És valamely lélek nem vallja Jézust testben megjelent Krisztusnak, nincsen az Istentől: és az az Antikrisztus [lelke], amelyről hallottátok, hogy eljő; és most e világban van már. 1Ján 4:1-3.

Mert sok hitető jött e világra, akik nem vallják a Jézust testben megjelent Krisztusnak. Ez a hitető és az Antikrisztus. Vigyázzatok magatokra, hogy el ne veszítsük, amit munkáltunk, hanem teljes jutalmat nyerjünk. 2Ján 1:7-8.

Körülbelül ezeröttszáz évvel ezelőtt aranybetűvel írták meg a Jézus anyanyelvén, az arámin, a Barnabá-s, vagy Barabbá-s bibliát. Ez a könyv Pál apostolt *"a szélhámos"-nak hívja és azt is állítja, hogy Jézus élve szállt fel a mennybe, helyette pedig az Iskáriót-i Júdást feszítették keresztre.*

Ezzel az aranybetűs írással ez a könyv mindent tagad, amit mi az Apostoli hitvallással megvallunk. Tagadja tehát, hogy Jézus Krisztus Atyja a világteremtő Isten, mert ennek az Atyának nincs Jézus Krisztusként ismertté lett Fia. Tagadja, tehát hogy Jézus az élő Istennek Fia. Tagadja a Szentlélektől való fogantatást és a szüztől való születést. Tagadja, hogy Isten Fia élete és halála az Isten bennünket üdvözítő tökéletes váltsága lenne. Azt állítja, hogy Jézus legfeljebb olyan próféta lehetett, mint Illés, aki nem halt meg, hanem elragadtatott, de Jézus nem volt Illés. Szóval a világ mindennél nyomorultabban még a bűnében van (1Kor 15:17-20) megváltatlanul, és nincs számára, sem kegyelem, sem pedig irgalom. Üdvözljön hát mindenki a saját erejéből, ha tud. Ehhez az üdvözléshez nem kell Szentlélekisten segítsége, de hiszen számára a Szentlélek nem is létezik.

¹³ Apcs 2:23

¹⁴ Apcs 2:37



1. ábra A Barnabás, vagy Barabbás biblia

Ennek az aranybetűs bibliának a népe tehát nem a Krisztus népe, nem mondható Anyaszentegyháznak, vagyis egyház sincs! És ha már egyház sincs, akkor nincs Istentől kinyilatkoztatott üdvtörténet sem, amit mi az Apostoli Hitvallás tételeivel is megvallunk.

Mi az akkor, ami megmaradt az evangélium kinyilatkoztatásából?

Olyan vallástörmelék, amiből lehetetlen rekonstruálni az Isten városát, s így méltatlan arra, hogy egyáltalán szóvá is tegyük, s ha mégis megkísérlik e törmelékeket összerakni, akkor az Isten igazságának helyét hazugságokkal töltik ki.

Ez aranyos írás szerint *Jézus előre látta és megprófétálta Mohamed próféta eljövetelét, aki Krisztus után a hetedik század hajnalán meg is alapította az Iszlámot.*

Mindebből egyértelmű, hogy kinek az érdekében készült el Barabbás aranybetűs bibliája, ami minden Krisztussal kapcsolatos igazságot hazugsággá változtat át, méghozzá Szentlélek Isten munkáját lábbal tiporva az ősi történeti hitelesség címen, a vér és genetika (Gal 1:16b) tekintélyével. Mondanom sem kell, hogy az iszlám ezt a bibliát a saját tanai hitelességének forrásként kezeli úgy, hogy közben egyedül csak a Koránt mondja isteni ihletettségűnek.

Ma tehát Jézus Krisztus szenvedése megvallásának tétje van!

A világméretet öltött hazugságpropaganda hatalma és megfélemlítő ereje által¹⁵ felerősödött a megfeszített Krisztust körülvevő botrányozás és gonosz szándékú botrányoztatás. Boldogok, akik Jézus Krisztusban meg nem botrányoznak!¹⁶

Hitvallásunk a heidelbergi Káté a 37. kérdés-feleltén keresztül nekünk szegi a kérdést:

- „Mit értesz azon, hogy „szenvedett”?”
- „Azt, hogy földi életének egész idejében, különösen annak végén, testében-lelkében elhordozta istennek az egész emberiség bűne elleni haragját, hogy szenvedésével, mint egyetlen engesztelő áldozattal testünket-lelkünket az örök kárhozattól megszabadítsa, és Isten kegyelmét, az igazságot és az örök életet elnyerje nekünk.”

Különös mély teológiai válasz ez, mert kimondja, hogy nincs olyan ember a világ kezdete óta egészen a világ végezetéig, akiért Isten örökkévaló Fia a Messiás Jézusban ne szenvedett volna. Krisztus szenvedése tehát messze túlmutat Jézus 33 évig tartó földi életén és a keresztfán történő golgotai szenvedésén, mert lefedi az emberiség teljes, a kezdettől a végig tartó történetét. Sőt mindezek fölébe Pál Krisztus eme szenvedésének megmutatja egy számunkra különös dimenzióját, amikor arra szólít fel, hogy töltsük be mi is azt, ami még hiányzik a

¹⁵ 2Thess 2:9-10

¹⁶ Máté 11:6; Lk 7: 23

Krisztus szenvedéséből. A mi Krisztussal közös szenvedésünknek tehát hiányt betöltő funkciója van!

- Miért szenvedünk tehát?

Hogy egy hiányt töltsünk be, azaz, hogy töltsön be vele az Isten. A remekműnek tökéletesnek kell lennie, abból semmi sem hiányozhat!

2. Egyedül a Krisztus szenvedése, azaz a megfeszített Krisztus leleplezi a bűnt és tesz szabaddá!

Az apostoli tanítás szerint a törvénynek cselekedeteiből egy test sem igazul meg Ő (Isten) előtt: mert a bűn ismerete a törvény által vagy¹⁷, de ez az ismeret csak arra jó, hogy minden száj elnémuljon az igazságosan ítélő előtt és mindenekben tudatosuljon, hogy a bűn miatt ítélet¹⁸ alatt áll. A törvény csak közvetett úton utal a bűn jelenlétére, egészen pontosan a bűn gyümölcseiből következtet a bűn fájára és annak gyökerére, de magát a fát és annak gyökerét nem látja, nem is érzékeli, sőt az érzi, hogy minden képessége és szabadsága¹⁹ megvan a jó véghezviteléhez²⁰.

Egy lelkipásztor feltett egy nagyon lényeges kérdést.

- Miért kellett Mózesnek eltörnie a frissen elkészült Tíz parancsolat kőtábláit?
- Azért mert az eltört kőtáblák története nélkül nem lenne írás a bűnről, nem létezne hiteles dokumentuma a bűnnek.

A Heidelbergi Káté 38. kérdés-felelte ugyanezt a lényegi kérdést teszi fel:

- Miért szenvedett (az Úr Jézus) **Poncius Pilátus** bírósága alatt?
- Azért, hogy ártatlan létére világi bíró ítélje el, és ezáltal mentsen meg minket Isten szigorú ítéletétől, amely mindnyájunkra várt volna.

Mindezt Krisztus szenvedésére és kereszt általi halálára vonatkoztatva valljuk, hogy Krisztus kínszenvedései és kereszt általi halála a bűn valóságos létének a dokumentuma, amit **Poncius Pilátus** neve és helytartói pecsétje hitelesített. Ugyanakkor Krisztus Urunk kereszthalála a mi bűntől való megszabadításunk megtörtént voltának is az örök megcáfолhatatlan bizonyítéka. A Heidelbergi Káté 39. kérdés-felelte erről ezt mondja:

- Nagyobb dolog-e az, hogy megfeszítették, mintha más halálnemmel halt volna meg?
- Nagyobb, mert ez tesz bizonyossá afelől, hogy ő magára vette azt az átkot, amelynek súlya rajtam volt. A kereszthalált ugyanis Isten megátkozta.

Testvérem! Az emberiség egész történelmében csak a Krisztus Anyaszentegyházának van világbirodalmi pecsétetes írása²¹ arról, hogy léte, élete és útja a kősziklánál is szilárdabb szín tiszta igazság talaján áll!

¹⁷ Róm 3:20

¹⁸ Tudjuk pedig, hogy amit a törvény mond, azoknak mondja, akik a törvény alatt vannak; hogy minden száj bedugassék, és az egész világ Isten ítélete alá essék. Róm 3:19

¹⁹ Felelénék neki: Ábrahám magva vagyunk, és nem szolgáltunk soha senkinek: mimódon mondod te, hogy szabadokká leszel? Felele nekik Jézus: Bizony, bizony mondom nektek, hogy mindaz, aki bűnt cselekszik, szolgálja a bűnnek. Ján 8:33-34.

²⁰ Mert tudom, hogy nem lakik én bennem, azaz a testemben jó; mert az akarás megvan bennem, de a jó véghezvitelét nem találom. Mert nem a jót cselekeszem, melyet akarok; hanem a gonoszt cselekeszem, melyet nem akarok. Ha pedig én azt cselekeszem, amit nem akarok, nem én művelem már azt, hanem a bennem lakozó bűn. Róm 7:18-20.

²¹ Ügyességi eljárás alá vonási, -és kihallgatási jegyzőkönyv, valamint bírói ítéletvégrehajtási hiteles dokumentum.

A bűnt mi sehol máshol nem látjuk, nem érzékeljük, csakis Krisztus Urunk keresztfáján a megfeszített Krisztusban!

Azt, amit mi bűnnek szoktunk nevezni, valójában nem a bűn, hanem annak a következményei, beért gyümölcsei, mert a bűnt magát nem tudjuk megragadni. Az egyetlen, aki hozzáfért a bűnhöz magához, az nem a törvény a maga holt betűivel, hanem a testté lett Ige, az Isten Egyszülöttje, a mi Urunk Jézus Krisztus volt. Ő ragadta meg a bűnt és vitte fel a testében a fára, hogy mindenkinek megmutassa, a mennyekben, a földön és a föld alatt!

A megfeszített Krisztus azóta is a bűn egyetlen látható bizonyítéka! A bűn egyetlen helye nem ez a világ, és benne nem a te szíved, hanem a megfeszített Krisztus! Ha tehát hiszel benne, az Isten Egyszülöttjében, Jézus Krisztusban, a mi Urunkban, akkor szabad lelkiismerettel a bűnt az egyetlen lehetséges helyére teszed a megfeszített Krisztus halálába, mindörökre! Krisztus nemcsak a bűnnel végzett a kereszten, hanem a bűn által megrontott ó-emberrel is; Ő vele együtt meghaltunk, hogy istennek éljünk!

Áldott legyen az Isten, aki Fiában világosságra hozta a sötétség elrejtett dolgait, és leleplezve és erőtlenné téve azt, elvette minden bennünket kárhoztató erejét.

Éppen ezért, most, hogy az Úr igéje által nyilvánvaló az Isten jó akarata de az Antikrisztus mindeneket elpusztító gonosz akarata is, jól szívleljük meg a tanítást:

- „Engedelmeskedjete az Úrért minden emberi hatalomnak, mind a királynak, a legfőbbnek, mind a helytartóknak, akiket ő küldött, hogy a gonoszokat megbüntessék, a jókat pedig kitüntessék. Mert az az Isten akarata, hogy tetteitekkel némítsátok el az ostoba emberek tudatlanságát. Szabad emberek vagytok, de nem arra való a szabadságotok, hogy a gonoszság takarójának használjátok, hanem mint Isten szolgálói (úgy éljete vele). Mindenkit tiszteljete, szeresséte a testvéri közösséget, féljéte az Istent, s tiszteljéte a *(a hatalmon lévő uralkodót, vezetőt)* királyt (1Péter 2, 13-17)!”
Ámen.